

12. svatá vánoční noc

5. ledna

LEDEN 2024 – LISTOPAD 2025

Při pohledu na minulost projdete nyní pozpátku **uplynulý měsíc LEDEN 2024** od konce, pozpátku.

Při pohledu na budoucnost souvisí tato vánoční meditace s tvořením obrazů pro měsíc **LISTOPAD 2025**.

** Nezapomeňte si poznamenat, jaké bylo tento den a noc počasí!*

VLOŽTE DNES NOVÉ SEMÍNKO K VYKLÍČENÍ

** Poznámka o lunárním vlivu:*

Dnešní 12. sváteční den, 5. 1. Měsíc stále zůstává ve znamení RYB.

Vydržte s umýváním vlasů.

Ale naopak – rostliny milují zalévání – tak těm dopřejte.

Když se zalévají rostliny ve dnech, kdy je Luna ve vodním znamení, daří se jim velmi dobře.

...

A víte co?

Dnes je ideální den na upečení chleba – chléb jako symbol DOBRA.

Takže meditace je požehnáním. Určitě vám navodí vnitřní klid.

Klidně si ji opakujte vícekrát.

Téma dne: den milosrdenství

„Noc zázraků.“

Dnes je mimořádný den.

Dnes je možné, podobně jako ve dni „nevinátek“, udělat to, co se vám v předcházejících dnech nepodařilo.

Udělejte si čas a nechejte před svým zrakem defilovat **posledních 12 dnů a nocí**.

Pozornost:

- Co nedopadlo právě dobře?
- Jaká znamení vás neuspokojila?
- Co vás v uplynulých dnech zarmoutilo?

Zapište si vše.

Tento den využijte k tomu, abyste se připravili na nadcházející noc, která přinese **zvláštní požehnání a zázrak**.

Noc zázraků – Noc Tříkrálová (někdy nazývána též noc Perchtina)

Zvyky v noci zázraků:

- Připravuje se Tříkrálové mléko, ze kterého se peče koláč pro příští den. To má přinést požehnání pro celý rok
 - Vykuřují se klobouky a jiné pokrývky hlavy
 - o Přináší to jasnou mysl
 - o Pomáhá od bolestí hlavy
 - Žehnají se a energeticky nabíjejí magické a rituální předměty
 - Posvěcují se:
 - o Voda
 - o Sůl
 - o Křída (i jiné)
 - Pro ochranu a dodání síly
 - Proti zlým bytostem
 - Voda načerpaná o půlnoci u pramene má velkou žehnací sílu a léčivou moc
 - O půlnoci můžete na nebi spatřit trojhvězdi
 - o Tím se vám vyplní přání
 - Říká se, že této noci není radno vycházet ven, protože se spolčují tři nebezpečné síly (chtějí v kosmickém vědomí zabránit královské síle světla)
 - Tříkrálový vítr má léčivou moc a přináší zdraví do domu
 - o Mají se otevřít okna a dveře
- Existuje zvyk – v noci před svátkem Tří králů:
- **Říci něco do krbu** – aby do domu neuhodil blesk

Například: „Čekáme na tři svaté krále. Nepřijdou-li dnes, objeví se zítra.“

Sny této noci se vyplní.

Vánoce jsou magickým mystériem, darem pro probuzení našeho vědomí do světla.

Už jsem psala dříve, že určitě všichni znáte atmosféru novoročních dnů, kdy jakoby mávnutím kouzelného proutku se ztratí kouzlo Vánoc, na ulicích nalézáme pohozené „mrtvolky“ **vánočních stromečků**, rozlévá se stesk po vánocích, po té kráse a radosti, a všechno je najednou jakoby pryč.

Rozbíhá se nový pracovní týden, měsíc, celý rok. Někdy až děsivá představa.

Archanděl Gabriel, patron Vánoc, však vzkazuje: *nic nezmizelo, nic není pryč, **nesete ve vědomí to, co se o Vánocích zrodilo – Světlo.***

*V největší temnotě se zrodilo a prosí o vaši bdělou a vědomou pozornost.
Neopouštějte jej...*

Je to podobné, jako by maminka opustila své dítě po jeho narození. Hrůza pomyslet. A tohle se děje rok co rok (neříkám, že u všech) – lidé prožijí Vánoce v plné radosti, vnímají magii nového zrození (neříkám, že všichni) a po Novém roce jako by se po všem zem slehla a svědomí člověka opouští vědomí Světla (neříkám, že u všech).

Tak. A **tohle se po nás žádá: abychom o Světlo pečovali.** Není to nic náročného – jen vědomá pozornost ke světlu, které v sobě nosíme. Jako k miminku.

I takový bude celý rok 2025, a konečně takový by měl být celý náš život – bude **prosbou, abychom pečovali o Světlo.** Abychom nezapomněli ve svém vědomí na duchovní spojení.

V letošním roce bude Zemi vládnout energie **VENUŠE.**

A konečně – čeká nás celoroční putování **12 ctnostmi**, které jsou branami do duchovního světa, takže to nám celou situaci ohromně usnadní.

Neztrácejte trpělivost, je-li potřeba něco hluboce „opravit“.

Trpělivost je dobrou **alternativou k neklidu či nedočkavosti** – za ní se často schovává hněv i strach – z toho, že nemáme, co bychom chtěli, že se neděje to, co bychom chtěli, aby se dělo, a tento neklid pokračuje do obviňování, kritiky a soudů, a je úplně jedno, jestli obviňujeme sebe nebo druhé.

Obojí je hříšně nedobré.

Trpělivost nad zlato, ale pospíchat můžete, to jo.

Pospíchat *poo-maa-luu* je ideální. (Vyzkoušejte někdy, mně to moc baví – je to jeden z ověřených zázraků.)

**Naše přesvědčení a víru můžeme vnímat jako
vstupní data, program, který vytváří
opakující se vzorce životní reality.
Jako počítač.**

Pokud skutečně vesmír funguje v rytmu **opakujících se vzorců**, rytmem (přírody), duchů času, archandělů, Boha..., pak k pochopení tak obrovských forem stačí možná pochopit ty malé, ze kterých je stvořen...

Trpělivost je prostá pozornost.

A v pozornosti je ukryté vše, co hledáme.

Užívejte si tedy pozornosti k přítomnosti, ke svému dechu, k poznávání v plné síle a klidu.

Jen v „klidu“, protože ne vždy musí člověk při trpělivém poznávání pocítit radost. Někdy to může být i bolestné poznání. Ale tak či tak, stačí pomyslet na slovo „klid“ a uvědomit si svůj dech, který je vzduchem, a bolestné poznání se stane radostným poznáním.

Vzduch je plný Boha.

Nebo ne? Nebo je Bůh, pokud připouštíte, že je, někde za mraky? Schovaný? A má ten vzduch nějakou mezeru? Díru? Jsme od něj oddělení? Snad jen kůží, která odděluje vše vnitřní od vnějšího.

Když se člověk učí **trpělivosti**, není možné, aby si nevšímal vlastní pozornosti. Trpělivost nemusí být něco těžce vydolovaného ze životních zkoušek.

Trpělivost může člověk vnímat jako součást vzduchu, dechu, něčím, čím je obklopen a současně to je i uvnitř. Jako v přírodě – ta žije pomalu, klidně, nikam nespěchá, všechno stihne... a ani člověku nejchytřejšímu se nepodaří v ní cokoli uspěchat. Zkuste vydolovat z kukly motýla dřív, než v plné trpělivosti přírody uzraje? Zahyne.

Bez trpělivosti (za)hyneme.

Nyní už možná začínáte tušit, že se spojíte se silou moudrosti.

Že se s ní spojíte VĚDOMĚ.

Kratičké připomenutí z PŘEDEŠLÝCH DNŮ:

Myslete na dobré?

Pokud ano, je to dobré. Je to dobrý magnet pro následující realitu.

Jak se cítíte?

Je to otázka rozhodnutí! Nikoliv okolností.

(Opravdu se na mne za tohle tvrzení nehněváte? Tak to moc děkuji.)

Pozorností se stáváme sami **účastníky děje**, který pozorujeme.

Jsme v něm, ve vzduchu, v duchu, v myšlence, v pocitu, v realitě...

nebo ...?

Nebo jsou nějak myšlenka či pocit odděleny od těla?

** Inspirace Steinerovou filosofií:*

Ne náhodu jsou Vánoce vloženy v rytmu roku do období zimního slunovratu, kdy fyzické slunce se odvrací od života v největší míře. V takové míře (*neumím posoudit velikost, ale cítím největší možnou intenzitu*) působí vnitřní slunce nejen v člověku, ale v celé zemi.

V té době se rodí dítě – Ježíšek – Vánoce – Kristus – Světlo.

Duchovní účinky Slunce se v každém člověku rozlévají prostřednictvím **srdce** do celého organismu, ale v době, kdy žena nosí v sobě děťátko, jsou sluneční síly soustředěny na utváření budoucího člověka.

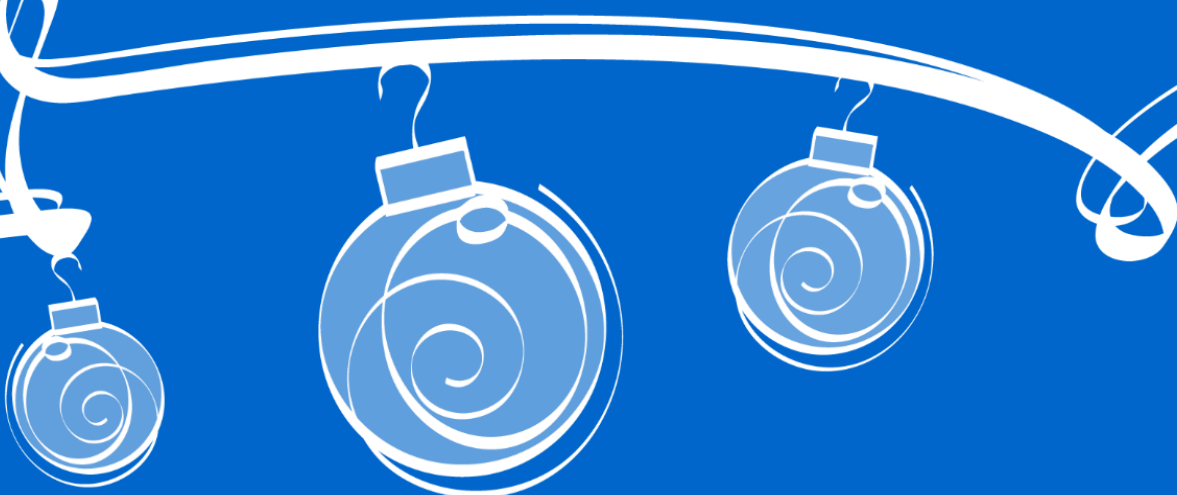
V hlubině mateřského těla tedy dozrával plod, požehnaný v létě nejvyšší intenzitou Slunce a Světla – nový, čistý život, takový, který byl původně u Boha, a o Vánocích je vydán světu.

Co dodat?

Říká se, že i na počátku vývoje lidstva se oplodňování, řízené tehdy z center mysterií, dělo v jedné době roku tak, aby zrození bylo načasováno do doby zimního slunovratu. Co se událo v kosmických souvislostech, událo se před dvěma tisíciletími i na Zemi.

Gabriel, který zvěstoval Marii, že porodí syna, je **obrazem čistoty**, nevinnosti (*ve výtvarném umění zobrazován většinou, jak drží v ruce květ lilie, symbol čistoty*).

Archanděl Gabriel vdechuje zemi i duši člověka **čistotu lidství**.

Zvěstoval světu, že když se na Zemi objevilo lidské fyzické tělo, byla do embrya které se v něm bude stále více a více probouzet, k vládě moudrosti, dobra, světla... vložena **jiskra boží**.

Žena přijala pod své srdce duchovní síly slunce, ty pomáhaly dítěti růst, a tak zraje světlo v člověku.

Pak se narodí **dítě – samo je světlem**, pak se probudí spící pastýři, a nakonec i moudrost královská, která přijímá skrz korunu duchovní impulsy a s vděčností za takové bohatství přináší světu své dary (Symbolické v této kosmické události.)

** Symboly mají vážně svůj velký význam – nebojte se jich, nakreslete si je...*

Archanděl Gabriel tedy přináší člověku zvěst, že **nikde na světě** nenalezneme nic z toho, co potřebujeme, po čem toužíme, ale že **ze svého těla**, které má srdce a v srdci slunce, božskou jiskru, zlato, (dokonce i věda potvrzuje, že fyziologicky jsou v srdci obsaženy prvky zlata – Au) **můžeme to vše**, co potřebujeme, realizovat, zrodit, žít...

Jak?

Tak, jak vás napadne!

NECHEJTE SE VÉST.

Jako Luna odráží světlo Slunce, přináší i Gabriel sílu Slunce, kterou zvěstuje Marii, lidské duši, o vánoční noci. To je zobrazením souběžného děje – všechny pozemské duše jsou v jistém smyslu buňkami duše Země, rozlitými kapkami téhož moře citového života.

Ve svém fyzickém těle nosíme srdce a v něm Slunce duchovní. A jako fyzické slunce, jako „boží sluneční Dítě“ můžeme i my rozdávat ve prospěch světa to, co umíme, co můžeme, co chceme.

Dokonce svobodně. Nikdo a nic nás k tomu nenutí.

Velká kosmická událost vánočního narození světla Kristova je stále a bez ustání pro člověka obrazem příležitosti, možnosti, že **uprostřed** tohoto kosmického **vánočního dění** se začíná vynořovat **nový, tichý vánoční obraz**: zrození božského dítěte v nitru člověka.

Velká vánoční událost je stále a bez ustání **pro člověka** obrazem **příležitosti, možnosti**, že **uprostřed** tohoto **pozemského běsnění**, neporozumění a všeho jiného, než dobrého, je možné zrození světlého **porozumění uvnitř sebe**, v mysli, pocitu, duši, v těle.

Tato vnitřní událost může sice nastat kdykoli během roku, otevřeli se člověk dotyku ducha, ale **nikdy pro ni nejsou okolnosti tak příznivé jako nyní**, pod otevřenými nebesy kosmických Vánoc.

Představujte si, že **TO světlo**, ve kterém se ocitáte, **TA moudrá a léčivá energie, prostě jenom JE.**

– nemusíte jej nikde dolovat, nikde se ho dovolávat, složitě hledat ... jen si dovozte připustit, že prostě **JE** – nechejte ho rozlévat **uvnitř sebe, okolo sebe**, nebo si do něj vstupujte, vše je možné.

Tvořte.

Vláda Archanděla ANAELA (Venuše) vám bude nápomocna.

Právě nyní se v této světlé moudrosti ocitáte.

V realitě budou možná okolnosti jiné, než ve vašem obraze, ale je velmi **pravděpodobně, že pocit, který jste si stvořili, který jste skutečně ve fyzickém těle zažili a který jste vložili do sebe i do nebe, do časoprostoru LISTOPADU MINULÉHO ROKU** budete zažívat.

Poděkujte v každé meditaci a vyslovte ochrannou větu –
„Kéž se toto nebo cokoliv jiného, lepšího děje ku prospěchu mému i všech zúčastněných.“

Poznamenejte si vše!

a zakreslete do Lemniskáty...

Kromě **obrázků v lemniskátě** si můžete zapsat do vašeho **speciálního zápisníku** další různé asociace a myšlenky, zejména konkrétní události, které se tento den odehrály. Důležité je k tomu poznamenat si **POCIT, jaký jste při tom měli**.

A ponechejte si v zápisníku **kousek volného místa**, abyste mohli zapisovat **skutečnosti v období LISTOPADU**.

A pak pozorovat, resp. porovnávat svou vizi se skutečností.

- všimněte si, **zda se něco opakuje (to může být důležitý vnitřní vzkaz)**
- zda je něco extrémně odlišné
- nebo naopak velmi podobné
- zda cítíte nějaké AHA momenty
- a hlavně:

JAKÝ jste měli POCIT

Všechno si poznačte.

**Vytvořili jste ty nejnádhernější obrazy
nového **měsíce LISTOPAD.****

Pokud vás kdykoliv napadne něco na nich upravit a vylepšit, kdykoliv můžete vstoupit do vašeho stvořeného obrazu a cokoliv změnit.

Nadechnout do sebe a **vydechnout** do prostoru.

Nádech = **přijímání**

Výdech = **darování** krásy do věčnosti

Tak prosté.

NIC NEMUSÍTE!
ALE VŠECHNO MŮŽETE!

Přeji vám štědrý a laskavý každý den i noc.

PRÁVĚ TEĎ ZAŽÍVÁTE KRÁSNÝ POCIT.
Ten pocit je magnetem pro budoucí realitu.

*S vděčností a láskou
Yvell*